

J&E

Оценката за съвместимост

Мощен
инструмент за
опазване на
европейската
природа

Оценката за съвместимост

Оценката за съвместимост – Мощен инструмент за опазване на европейската природа

Bulgarian translation

© 2016 Justice and Environment (J&E)

Contact coordinator: info@justiceandenvironment.org

The preparation of this document received funding from the Central European Initiative. The sole responsibility for the present document lies with the authors and CEI is not responsible for any use that may be made of the information contained therein.

1. Що е оценка за съвместимост?

Оценката за съвместимост е механизъм, който осигурява опазването на Натура 2000 от увреждащи мрежата човешки дейности, особено от планове и проекти за строителство. По същество, това се извършва, като се изисква оценка на потенциалните въздействия на планираните дейности, преди те да бъдат разрешени от компетентните органи. Ако има вероятност планираната дейност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитената зона, трябва да се предвидят мерки за предотвратяване на тези въздействия. Без оценка за съвместимост, проектът или планът не може да бъде одобрен.

Оценката за съвместимост се урежда от чл.6 на Директива 92/43/ЕИО за естествените местообитания (хабитатите) на ЕС на Съвета (по-нататък наричана още Директивата за хабитатите). Но има още нещо, което не бива да пропускаме: Съдът на Европейския Съюз (СЕС) е детайлизирал още повече правилата за оценката в редица казуси. В този кратък наръчник се разглеждат, както общите правила за оценка за съвместимост, така и съдебната практика по нея.

2. Как работи?

Директивата за хабитатите на ЕС изисква въздействията на всеки план или проект, които е вероятно да засегнат значително зона от Натура 2000 (Специална защитена зона (СЗЗ) или територия от значение за Общността (ТЗО)) да бъдат оценени преди тяхното одобрение. Планове и проекти са термини, които трябва да се тълкуват разширително; те могат да бъдат планове за строителство или друго действие, което може да уврежда целостта на защитената зона.

3. Оценката за съвместимост се състои от 4 “стъпки”

1. Screening (Преценка за необходимостта) – определя дали планът или проектът биха имали значително въздействие върху съответната зона. Значително въздействие се предполага и се предприема стъпка 2, освен ако не се докаже, че планът или проектът няма да засегнат целите на опазване на съответната защитена зона.

2. Оценка на въздействието – определят се специфичните отрицателни въздействия върху зоната и степента на риск за зоната. Оценката трябва да бъде основана на най-доброто налично научно знание и да вземе под внимание кумулативните ефекти. Това е и етапът, на който се определят и оценяват смекчаващите мерки. Ако планът или програмата биха нарушили целостта на зоната въпреки всички определени смекчаващи мерки, компетентните органи като правило не могат да одобрят тяхното изпълнение.

3. Оценка на алтернативи – в случай, че планът или програмата уврежда целостта на зоната, като следваща стъпка трябва да се търсят алтернативни решения, които не са увреждащи (например определяне на друго местоположение за пристанище).

4. Одобрение по изключение – В случай, че не бъдат намерени по-добри алтернативи, планът или проектът могат да бъдат одобрени по изключение, ако са налице императивни причини от първостепенен обществен интерес. Проекти, които не са от първостепенен обществен интерес, не могат да бъдат одобрени. Ако планът или проектът са одобрени по изключение, трябва да бъдат предприети компенсиращи мерки, които да балансират вредата, причинена от проекта.

4. Повече информация за оценката за съвместимост

- [Кратък наръчник за оценка за съвместимост – правила и съдебна практика J&E](#) (2016)
- [Министерство на околната среда и водите: информация за Натура 2000 и оценката за съвместимост](#)
- [Интернет страница на Европейската комисия за директивите по Натура 2000](#) (на английски)